

З Новим роком!

З СВЯТОМ, ДРУЗІ!

В ці дні наша країна вивчає великі рішення партії та уряду. Кожен ясніше уявляє своє місце в робітничому строю. Перед колективом університету, як і перед усім радянським народом, відкриваються нові перспективи, нові горизонти.

Оглядаючись на пройдене, з радістю бачимо — за минулий рік наш університет став ще ближче до життя. Більшу роль в учбовому процесі відіграє практика. Кожна хороша оцінка на екзамені відображає більш глибокі, міцні, свідомо засвоєні знання.

Посилилась наукова робота. Все значнішою стає допомога, що її подає наш науковий колектив народному господарству країни. Міцніють міжнародні наукові зв'язки університету.

Попереду — величезна і цікава робота по виконанню завдань партії. А сьогодні — від усієї душі бажаю вченим нових відкриттів, студентам — відмінних оцінок.

І. БУЛАНКІН,
ректор університету.

Пролетарі всіх країн, єднатесья!

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 40 (914)

Вівторок, 31 грудня 1957 р.

Ціна 20 коп.

Я хочу, щоб у 1958 році...

Звичайно, під Новий рік так багато побажань, що важко відокремити основне. Але все ж хочу сказати: нехай 1958-й рік принесе ще більше щастя всьому радянському народові.

М. АДАМЕНКО, завідувач кафедри радянської економіки.

Моя мрія — мрія матері. Хочу, щоб діти мої не почувли посвисту бомб, не бачили пожеж. Нехай на землі панує мир, за який

віддав життя їх батько. Нехай сміються і радіють діти усього світу!

М. ЩЕРБАНЬ, препа-
ратор кафедри фізіології
рослин

1958-й рік для мене особливий: закінчую університет. Дуже хочеться розпочати самостійний шлях достойно, віддаючи знання народу.

В. БАБЕНКО, студент
п'ятого курсу фізмату.

Хочу бути щасливою. Адже це дуже хороше — бути щасливою. Хочу, щоб життя було заповненим, хочу, щоб до кінця наступного, 1958 року, я стала вже кваліфікованим складальником, посправжньому оволодівши

професією, яка мені так подобається.

Т. МИЛАШЕНКО, ро-
бітниця друкарні ХДУ

Я вже давно не вірю, що дід Мороз приносить подарунки. Але початок

року для мене такий страшно-радісний — перша в житті університетська сесія — що я, згадуючи дитинство, прошу: дід Мороз, заглянь по дорозі в мою новеньку залікову книжку.

А. ПЕРЕТЯТКО, сту-
дентка першого курсу
геофаку.

ЗА ЩАСТЯ!

В саду, де віти, вбілені зимою,
Отрушують сипкий, зернистий

іней,
Ти, друже, пострічаєшся зі мною —
Ми нерозлучно Новий рік

зустрінем.
Зустрінем разом у клубнім залі
Біля ялинки в сяючій обнові,
Щоб гості, прибуваючи, казали:
«Поглянуть любо — пара з них
чудова!»

Годинник на Кремлі продзвонить
радо,

Прославить новорічну мить у світі.
Ми з друзями за стіл багатий

сядем,
Піднімем чарки, вщерть вином
налітї.

Піднімем перший тост за
Батьківщину,

За долю світлу і життя
безхмарне,

За подвиг — труд радянської
людини,

За юність, що цвіте у нас
немарно.

А потім знов наллєм вино
іскристе,

І я скажу тобі своє бажання:
«Давай ще вип'ємо за особисте
За щастя, що його несе кохання».

В. ТКАЧЕНКО.

ЦЕ БУЛО РОКУ 1957

Академік М. П. Барабашов як депутат брав участь у ювілейній сесії Верховної Ради СРСР, присвяченій сорокаріччю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Голосував за Звернення Верховної Ради СРСР «До народів Радянського Союзу» і за Звернення «До всіх трудящих, політичних і громадських діячів, представників науки і культури, парламентів і урядів усіх країн світу». Був на прийомі в Великому Кремлівському палаці, влаштованому Верховною Радою СРСР, Центральним Комітетом КПРС і Радою Міністрів СРСР 7 листопада 1957 року з нагоди сорокової річниці Великого Жовтня.

Доценти університету М. П. Комар, Б. І. Веркін і Б. Н. Есельсон захистили дисертації на вчений ступінь доктора наук.

Радіофізики університету провели наукову конференцію, присвячену пам'яті П. Н. Лебедева. Випустили перший загін спеціалістів, перший том Учених записок. Здали до друку перші два учбові посібники. Провели першу триденну виставку апаратів і приладів, зроблених власними руками. В новому році побажаємо їм нових великих звершень!

Кафедри гуманітарних наук університету випустили за рік сім томів Учених записок. У ювілейний рік вишили з друку монографії Ю. Ф. Бухалова, В. П. Буднікова, С. М. Королівського, І. К. Рибалки і В. І. Астахова та Ю. Ю. Кондуфора. Крім того, за редакцією С. М. Королівського вишили з друку три томи матеріалів про підготовку і встановлення Радянської влади на Україні.

Доцент Д. Н. Грицан і науковий співробітник Д. С. Шун одержали з Комітету в справах винаходів і відкриттів Раді Міністрів СРСР авторське свідоцтво на «Електронічне одержання щільних осадів свинцю з водних розчинів нітрату й ацетату».

Наукові праці вчених університету за 1957 рік були надіслані лише в порядку індивідуального листування і обміну в 19 країн світу.

Астрономічна обсерваторія університету надсилає свої наукові роботи у 220 країн світу.

Університет дав країні 750 молодих спеціалістів.

Учені університету виконали за рік понад 400 наукових робіт, опублікували до 500 статей в союзних і республіканських журналах, а також в Учених записках університету.

Член-кореспондент Академії наук УРСР, професор М. А. Ізмайлов відвідав Німецьку Демократичну Республіку, побував у ряді учбових установ і наукових закладів республіки, налагодив особисті зв'язки з ученими-хіміками НДР.

Кафедри університету випустили за рік 32 аспіранти.

МИ ЗАХИСТИМО МИР

СЬОГОДНІ — останній день 1957 року. Через кілька годин почнеться новий рік. Коли людина, яка прожила вже чимало літ, згадує свій життєвий шлях, на думку приходить з минулого багато хорошого, а іноді і небагатого.

Багатьом з людей моїх років довелося пережити чимало

тяжкого, гіркого у воєнні роки. На мою долю припало воювати на півночі. Важко нам було тоді. Бездоріжжя, болота, іноді непрохідні карельські стежки... Би́лися за кожний куточок.

З початком зими наші частини відійшли на північ від Ленінграда і закріпилися на останньому рубежі — річці Сві́р. Далі відходити було не можна. Почалися тривалі бої. Новий, 1942 рік, приходив на землю нашої Батьківщини у тяжкі години. Єдиним нашим новорічним бажанням було — розбити ворога, звільнити рідну землю від загарбників.

У переддень нового року я одержав наказ начальника політвідділу ви́їхати в один із полків, який захищав містечко Лоді́йне По́ле. В полку після багатоденних боїв було затишшя, і бійці вгризалися в мерзлу землю, бу-

дували лінію оборони. Вночі з комісаром полку ми пішли в одну з рот, щоб поговорити з бійцями, підбадьорити їх перед святом, а до того ж і подивитись — чи не готує ворог якогось «гостинця» на Новий рік.

У лісі, на самому березі річки, розташувалась сторожева охорона, і вартові вдихалися у темряву, за якою ховався фашистський передній край. Ворог, німіці й білофі́нни, веселився. Цигикали губні гармоніки, до нас долітали п'яні вигуки солдатів і дівчат, представниць фінської фашистської організації «Лота Сверд», які звеселяли розбещене фашистське воїнство. Вони теж святкували прихід Нового року, який повинен був, на їх думку, принести їм повну удачу в здійсненні загарбницьких планів.

В наших землянках веселощів не було. Дехто чистив зброю, дехто підганяв одяг,

писав листи додому. Бійці і командири негolosно розмовляли про свої сім'ї, про те, як важко там, в тилу, який дає фронту все більше бойової техніки. Вголос мріяли про той час, коли, здобувши перемогу, будуть зустрічати Новий рік разом з рідними і близькими людьми. А потім знов повертались до дійсності і все міцніше стискували зброю, все суворішими ставали погляди... В тому, що перемога буде за нами, ніхто не сумнівався навіть у той суворий 1942-й рік. Таким я згадую його прихід.

З того часу кожен наступний рік ставав все радіснішим для радянських людей.

І ось приходить ще один рік нашої чергової трудової перемоги, рік слави нашої науки і техніки — рік 1958-й.

Саме зараз, коли кожна людина згадує щось своє, особисте, і мріє про майбутнє, я хочу висловити своє бажання: головне, товариші, це мир і мирна праця. А тому я бажаю, щоб новий рік став роком зміцнення миру. Тоді все, що загадуємо ми з вами, обов'язково здійсниться. І я вірю — ми зуміємо захистити від жахів війни наші міста і дани, наших дітей.

М. ВОЛОВИК, доцент.

ЖИТТЯ СТАЄ КРАЩИМ

цього — наші супутники.

В процесах механізації та автоматизації виробництва, в збільшенні режиму економії широкую участь беруть робітники і службовці підприємств. Тільки у 1956 році надій-

безпечення. З 1957 року проводяться заходи по скороченню робочого дня. З 1-го січня 1958 р. скасовано податок на холо- стяків, одиноких і мало- сімейних громадян, що мають дітей, а також на

майже в два рази. Майже на 54% зросло споживання м'яса і сала в колгоспних родинах.

Десятки тисяч путівок до санаторіїв, будинків відпочинку, туристських таборів видаються на пільгових умовах. Самі трудящі сплачують лише 30% їх вартості.

XX з'їзд партії визначив подальше зростання реальних доходів населення. У шостій п'ятирічці реальна заробітна плата робітників і службовців збільшиться не менш як на 30%, реальні доходи колгоспників не менш ніж на 40%.

Зростає житловий фонд. Щодня приблизно 2000 родин в міських та робітничих селищах одержують нові квартири, а 1000 родин колгоспників вселяються у нові будинки. Проведено також значні роботи по газифікації квартир, озелененню міст, створенню нових парків, бульварів.

Товаришу! Зустрічайчи Новий рік, замислись над цими величними цифрами. Ти побачиш, ти відчуєш на собі — життя стає кращим. Своєю працею у наступному році сприяй ще більшому його покращанню!

Збільшується при́йом до університету. Минулого року в ХДУ було набрано 735 чоловік, а цього року — 805.

На побудову спортивного табору цього року, де оздоровлялося понад 200 чоловік, профком витратив більш як 20 тисяч карбованців.

Лише за останні дні виділено 40 тисяч карбованців на подальше покращання житлових умов студентів у гуртожитку. Гуртожитки одержали радіоли, телевізори тощо.

Приблизно два мільйони карбованців залишаються у розпорядженні студентів нашого університету за цей рік, бо вони не сплачують тепер за навчання.

У минулому навчальному році студентам видано 142 путівки у будинки відпочинку і 62 — у санаторії та на курорти — на суму в 140 тисяч карбованців. В цьому році тільки за півроку видано 150 путівок в будинки відпочинку і 65 — на курорти та в санаторії.

шло 2 млн. раціоналізаторських пропозицій, що дають понад 600 млн. крб. економії на рік.

Зростає з року в рік і добробут радянського народу. Підвищено заробітну плату низькооплачуваним робітникам. За новим Законом про державні пенсії полішилось пенсійне за-

одиноким жінок і т. ін.

За останній час порівняно з 1940 роком купівля тканин зросла в середньому на 94%, в тому числі бавовняних в три рази. В родинах робітників і службовців споживання м'яса та сала зросло за той же час на 62%, риби та рибних продуктів — на 92% і молочних —

ЦЕ БУДЕ РОКУ 1958

Астрономічна обсерваторія продовжуватиме спостереження за штучними супутниками Землі. Виконуватиме дві наукові роботи за тематикою Міжнародного геофізичного року. Прийматиме іноземних гостей — учасників X Міжнародного астрономічного з'їзду.

Співробітники кафедри діалектичного і історичного матеріалізму підготують до друку учбовий посібник для студентів заочного відділення «Форми суспільної свідомості». В підготовці його візьмуть участь А. І. Рісто, І. Л. Бейгель, І. М. Куліков, О. О. Якуба, М. П. Партолін і М. Г. Глушенко.

Буде проведено 12 наукових експедицій біологічного, географічного, геологічного, історичного та філологічного факультетів. Одна з них — за тематикою Міжнародного геофізичного року.

Кафедри радіофізичного факультету виконають теми порядком господарського розрахунку на загальну суму 625 тисяч карбованців.

Університет дасть країні 915 молодих спеціалістів для освіти і народного господарства країни.

Вийдуть з друку 11 учбових посібників, 13 монографій, 10 лекцій, 4 брошури і 15 томів Учених записок.

Географи і геологи університету вивчатимуть природні багатства, фізичну і економічну географію Харківського економічного району.

При кафедрі фізичної хімії буде проведено семінар по вивченню методів роботи з стабільними і радіоактивними ізотопами для працівників наукових закладів Української академії сільськогосподарських наук.

Триватиме робота семінару співробітників аналітично-спектральних лабораторій заводів м. Харкова, організованого Інститутом хімії наприкінці 1957 року.

Доценти Д. Н. Грицан, В. П. Макри́дін і І. Д. Манаков мають надію захистити дисертації на вчений ступінь доктора наук. Побажаємо їм успіхів у цій важливій справі!

Математики університету візьмуть участь у щорічному семінарі по диференціальних рівняннях математичної фізики, який на цей раз відбудеться в м. Тбілісі.

Студентське наукове товариство університету проведе традиційну конференцію, присвячену 88-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Буде багато приємних зустрічей з гуртківцями інших міст та республік!

МИ ВІРИМО В ДІЙСНІСТЬ БАЖАННЯ, У СВІТЛЕ ПРИЙДЕШНЄ СВОЄ. СКЛАДНІ НЕДАРЕМНО ЗАВДАННЯ НАМ ПАРТІЯ НАША ДАЄ!

Про справи хороші

Минає 1957 рік, повний творчої праці, семінарів і лабораторок, недільників, веселих вечорів...

Все хороше, що було, згадується у переддень новорічного свята. А хорошого у четвертокурсників радіофаку було чимало. Як можна забути цілину з її важкими буднями і веселим відпочинком, де самовіддано працювали 42 чоловіки з курсу. А як не згадати недільники по-озелененню рідного міста, недільники в саду ім. Шевченка, коли кожний вкладав у цю роботу частку самого себе. Адже у будь-якій праці можна знайти героїку, лірику, яка надихає, яка перетворює людину в майстра справи.

Активні агітатори і громадські діячі А. Хоша, Т. Кольченик, Л. Григор'єва, Н. Тарасенко із справжньою любов'ю по-

ставились до виконання комсомольського доручення.

— Не можна не розповісти, — говорить комсорг курсу Звягін, — про студентів Кузьмичова, Якименка, Пицюгу, Борисова. Це ж золоті хлопці! І відмінники навчання, і чудові організатори, і активісти СНТ. І таких — багато.

Так, хорошого було чимало, навіть всього й не згадаєш. З повним правом, сьогодні, зустрічаючи Новий рік, четвертокурсники складають великі і широкі плани і знають, що вони будуть здійснені.

Дух дружби на курсі допомагає творчим справам. Зовсім небагато залишилось навчатися їм в університеті, і нехай цей дух дружби, що зародився на студентській лаві, зміцнів у спільній праці, пронесуть вони через все своє життя.

В. СТРАЖНИКОВА, наш кор.

ТВОЇ ТОВАРИШІ

Широких шляхів тобі, друже

Юрка Паланта добре знають у СНТ. І вже на першому курсі — маленькі математики — школярі, які відвідують університетський математичний гурток. Адже Юрко — їх керівник.

Майже п'ять років тому з золотою медаллю закінчив він школу. Питання про обрання професії перед ним не стояло: воно було розв'язане давно — тільки математика. Що може бути більш цікавим і захоплюючим?

За чотири роки навчання в університеті — жодної четверки. З першого курсу — активна участь у СНТ. І вже на першому курсі — перша наукова робота. Зараз Юрій Палант — дипломник. Тема, яку він розробляє, дуже важлива, становить значний науковий інтерес. Її успішне розв'язання важливе для розвитку математики, теоретичної фізики.

Великих успіхів, широких шляхів бажано ми йому, талановитому математику, активному комсомольцеві, напередодні року 1958.

Н. БРЖЕЗИНСЬКА.

Її ПОЛЮБЛЯТЬ В ШКОЛІ

Всі студенти філфаку знають Раю Соїфер, дівчину з невичерпним запасом енергії, яку вона щедро витрачає на громадські справи, на організацію різноманітних факультетських заходів.

Студентка четвертого курсу, вона вже не перший рік найактивніший член факультетського профспілкового бюро.

Сама весела і життєрадісна, вона не може терпіти скіглизів, маловірів. Вона завжди знайде

для них різке слово, осудливий вислів. Добре працювати поруч з такою людиною, яка не тільки завжди допоможе знайти цікаву справу, підбадьорить тебе, але й запалить своєю енергією, своєю працездатністю, радістю.

Її, нашу Раю Соїфер, мабуть, дуже будуть любити в школі і учні, і товариші по роботі.

С. НІЛОВА.

Попереду — докторська дисертація

Ніна Миколаївна Шевченко — висококваліфікований педагог і талановитий вчений-біолог, користується повагою і справжньою любов'ю студентів і товаришів по роботі. Скромна жінка, вона великий ентузіаст своєї справи, гаряче любить її. Саме тому, очевидно, так захоплююче цікаві її лекції, саме тому зуміла вона прищепити багатьом любов до праці вчителя-біолога. В різних школах країни працюють її вихованці, які і зараз звертаються до свого вчителя за порадою.

Величезне практичне значення має робота, яку веде кандидат біологічних наук Н. М. Шевченко. Вона вивчає паразитів різноманітних риб, амфібій тощо, які завдають шкоди не тільки тваринам, а й людині. Зараз Ніна Миколаївна вивчає паразитофауну амфібій. Поширені у природі як невичерпний харчовий матеріал для риб, рептилій, птахів, ссавців, вони можуть служити джерелом загрозливих захворювань, що завдають великої шкоди народному господарству.

Ніна Миколаївна у розквіті творчих сил. У 1958 році їй треба зробити багато: успішно завершити докторську дисертацію, виконати накази виборців, як депутату міської Ради, продовжувати готувати викладачів для нашої радянської школи.

Г. ТЕРЕХОВА,
Л. РИБАЛКО,
студентки III курсу
біологічного факультету.

НА ДАЛЕКОМУ СІХОТЕ-АЛІНІ

Ще в 1956 році молоді спеціалісти-геологи, вчорашні студенти ХДУ, веселі комсомольці Євген Гуров та Олена Зубко одружилися і вирішили разом їхати у район Сіхоте-Аліня за призначенням. Їх обох приваблювала праця у молодосліджених кутках нашої Батьківщини, і вони твердо вірили у своє майбутнє.

Десь у позатайгових хребтах Сіхоте-Аліня провадили вони геологічну з'їмку, шукали золото та олов'яні руди, складали геологічні карти. Це влітку.

А взимку, у морозні дні, в засніженому зимовищі обробляли всі да-

ні, готувалися разом з товаришами по експедиції до нових наступів на природу. Трудове життя, яке розпочали вони в 1956 році, принесило їм велике задоволення, породжувало нові й нові плани на майбутнє. Але вони завжди пам'ятали своє студентське життя, товаришів, рідний факультет.

Листи йшли у різні кутки Батьківщини, де працювали товариші по курсу, йшли листи і до Харкова. А на Жовтневі свята, 7 листопада, вони разом з уже теж «маститими» геологами Віктором Єчкенком, Антоном Вальте-

ром, Віктором Бондаренком та іншими приїхали у відпустку, щоб пройти по площі у святковій колоні свого факультету. Зібралось 16 чоловік. Маю підозру, що вони домовились про це заздалегідь.

А зараз наближається Новий рік. Я певен, що всі випускники, молоді спеціалісти, згадають, проголошуючи перший тост, друзів, свій факультет. Зробить це і молоде подружжя Гурових — у минулому факультетських активістів, веселих і життєрадісних. Олена, безумовно, чудово співати-ме пісні, як це вона робила і на факультеті.

П. БІЛІК,
доцент.

РАДЯНСЬКИЙ РОБІТНИК

У новорічному номері одного з тих, хто працює для нас новий корпус. Виявилось, що підібрати кандидатуру нелегко: на будові багато хороших юнаків і дівчат, передових робітників, справжніх комсомольців. Довго думали і вирішили зупинитися на прізвиську Широченко. Опанас Широченко.

Він уже не новачок у будівничій справі, а всіма поважаний бригадир передової бригади мулярів. Успіх і удача прийшли не одразу. Були невдачі,

були й великі прикrostі. Не пройшов за конкурсом в університет. Спеціальності не було. Опанас прийшов на будову. Учень, підручний, муляр, шостий розряд, через рік — звання бригадира. Стали в пригоді шкільні знання: муляр-початківець добре розбирався у кресленнях, швидко знаходив вихід із скрутного становища. Міг придумати, що треба зробити, щоб працювати швидше і якісніше.

Ось уже і повага співробітників, і немалий зарібок, і твердий ґрунт під ногами. Але в душі

живе мрія про навчання. Ні, тепер не університет! Пізнавши всю велич праці будівельника, Широченко йде до будівельного інституту. Я слухала розповідь про нього і думала — адже це типовий представник славного радянського робітничого класу: принциповий, непримиримий до ледарів і бракоробів, веселий у побуті, він ніколи не зупиняється на досягнутому, завжди сміливо йде до наміченої мети, любить свою роботу, творчо її виконує.

Він працює зараз бригадиром однієї з кращих

бригад міста і навчається в другому курсі інституту. Це, зрозуміло, не легко, але цікаво. Може, це невід'ємна якість справжньої молодості — щоб було важко і цікаво. В усякому разі комсомолец, член райкому комсомолу Дзержинського району, муляр Опанас Широченко вважає, що це саме так.

Комсомольська організація будівельників по праву пишається своїм товаришем — сьогоднішнім муляром, завтрашнім інженером Опанасом Широченко.

Н. СОПЛЕНКОВА,
наш кор.

Вчений-новатор

Микола Петрович Комар відомий вчений хімік-аналітик, не любить розповідати про себе. «Живу, працюю...» А працює він, справді, дуже багато і живе для науки, для улюбленої справи.

Ним опубліковано понад 100 наукових робіт, відомий він і як автор учбового посібника «Основи якісного хімічного аналізу».

Особливістю методу М. П. Комара є широке використання математичних методів дослідження, зокрема, втілення математичної статистики в аналітичній хімії. Ось чому ми говоримо про нього, як про новатора, як про невтомного дослідника. І від своїх учнів він вимагає сміливих думок, вміння бачити і знаходити нове, вміння глибоко проникати у те, що вивчаєш.

Він, М. П. Комар, не кабинетний вчений. Адже саме за його ініціативою був створений і вже протягом двох років працює з великою користю для справи постійний семінар працівників заводських лабораторій.

З високим почуттям відповідальності підходить він і до читання лекцій. Треба бачити з яким інтересом слухають його студенти, треба почути, з якою повагою вони про нього говорять.

Що ж побажати Вам, дорогий Микола Петровичу, напередодні нового, 1958 року? Великих успіхів у вашій роботі і, що дуже важливо, бажано Вам виховати з ваших учнів таких же людей радянської науки, яким є Ви самі.

Л. ЄВТІХОВА,

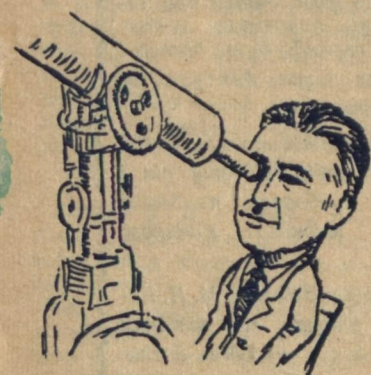
Новорічні побажання

Дружні шаржі

І. М. БУЛАНКІНУ
студенти-біологи у зв'язку з виходом його нового посібника—курсу лекцій з фізичної та колоїдної хімії

Под Новый год приятно
Нам об успехе новом.
На новый курс готовы
И «так держать!» готовы.
М. П. БАБАШОВУ

Под Новый год желаем, чтоб
Сбылась мечта заветная,
И вы б ловили в телескоп,
Ракету межпланетную.
КОЛЕКТИВУ УНІВЕРСИТЕТУ

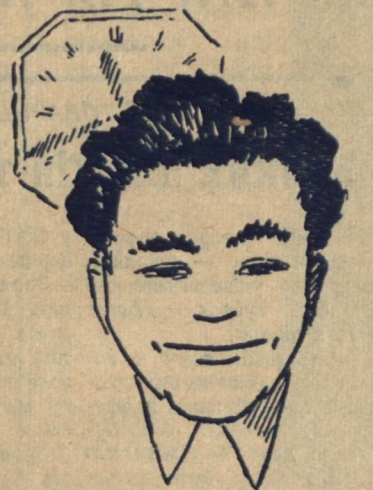
Который раз науки храм,
Потомкам уготованный,
Мы от души желаем вам
Увидеть облицованным.
НАШИМ ДРУЗЬЯМ СТУДЕНТАМ

Желаем вам мы нынче снова
(А вдруг исполнится
сполна!),
Чтоб вид студенческих
столовых
Рисунок чуть напоминал.

ВЕСЕЛІ КАРТИНКИ

Розтанула...

За традицією

—Знов квитки розподілялись за постійними списками?
— Так. І, як завжди, сторонніх не обминули.

Дід Мороз: І не подумаю вибачатися!

мабуть, від вогню
мого кохання

Не хочу ганьбити себе.

СИЛА ЗВИЧКИ БІЛЯ СВЯТКОВОГО СТОЛА

Оберімо голову і секретаря.
* * *

Хто відсутній?
* * *

А чи не втекти до кіно?

Любов—знахідка

Початківцеві фізик-теоретик вночі, повертаючись з лабораторії у гуртожиток, знайшов на університетському подвір'ї дамську сумочку. Поблизу нікого не було (а навіть у теоретиків бувають моменти, коли в голові не бродять, думки, коли стає нудно знічев'я) І...не знаходячи підхожих розумових вправ, він вирішив зайнятися дослідженням знайденого предмета.

У сумочці лежали старий квиток у кіно, два квитки на завтрашній день до театру і якась записка. Квиток у кіно, згорнутий трубочкою, був надкусаний по краях.

Дівчина хвилювалась, — вирішив він.—Але чому дівчина? Може, літня громадянка? Припущення треба перевірити. Як? Ага! Квиток на 8 годину ранку, значить, значить... ну, зрозуміло — це студентка. Захотілось відга-

дувати далі. Він оглянув квитки до театру. На завтра... О! Спасибі пам'яті! Завтра — «Чому посміхались зорі». Це вже не прем'єра. Так, значить, значить... — спецацікавленість. Не інакше це студентка філфаку. Зрозуміло, філфаку. Ха-ха-ха! А звуть її Наташа. Вчора він чув у ідальні розмову двох дівчат:

— Наташа взяла квитки до театру, тільки як вона запросить його, адже вони незнайомі навіть.

Отже — Наташа. Вона любить. Він зніяковів. І він любить... Що!!! Ні, не може бути, або... А що, як це вона... Вона, дівчина з філфаку, яку він... ні, не може бути... А коли...!

Записка! Але тут нічого нового:

«Як ти запросиш його? На мій погляд, у тебе невиснажить сміливості. А взагалі він мені не подобається, якийсь дуже заучений».

Все-таки це вона, зрозуміла річ, вона. Вона!!! Він кинувся у гуртожиток філологів.

— Покличте Наташу!
— Яку Наташу?
— Яка мене любить, тобто яка на третьому курсі, тобто... Врешті Наташу покликали, Наташа вийшла. Потім вони вийшли разом. На вулицю.

— Я теж кохаю тебе, Наташо, завтра я зайду за тобою о 6 годині. Ось твоя сумочка.

— Ти гарний, — сказала Наташа і спитала: Хто тобі сказав, що я тебе кохаю і про мою сумочку?

— Ніхто не казав, — відповів теоретик. — Я вираховував.

У підготовці сторінки брали участь студенти І. Коломійця (філфак) та А. Філатова (фізмат).

Редактор В. БУДНІКОВ

